

De lange geschiedenis van boerderij Van Dijk

‘De koe zoekt zelf uit wat het beste is’

De koeien van Evert en Joke van Dijk hebben het goed door veel aandacht en de juiste voeding. Het leverde maatschap Van Woudenberg-Van Dijk-Terlouw uit het Utrechtse Breukelen al tien 100.000 liter koeien op en een hoge gemiddelde levensduur.

IN CIJFERS

Aantal melkkoeien

53

Jongvee

26

Schapen

14

32ha

Kiemgetal

5

Celgetal

160

Als de verslaggever aankomt bij de boerderij en aanbelt bij de voordeur, kijkt Joke van Dijk een beetje verbaasd. “De mensen van Vreugdenhil komen altijd achterom”, zegt ze glimlachend. Het typeert het contact met Vreugdenhil: gemoedelijk, informeel en vertrouwd. Joke woont samen met Evert op een boerderij in de buurt van Breukelen, een melkveebedrijf met ruim vijftig koeien, jongvee en schapen. “Die schapen houden we voor de lastige stukjes grasland, die we niet makkelijk met de machines kunnen maaien.”

Anno 1820

De boerderij heeft een lange geschiedenis achter de rug en dateert van 1820, zo staat in het tijdschrift van de Historische

Kring Breukelen dat Joke doorbladert. Generaties lang woonde de familie Van Woudenberg op de boerderij. In 1992 nam Teus van Woudenberg het van zijn vader over en Joke trok er twee jaar later bij in. Maar in 2009 kreeg Teus tijdens het werk in de stal een hersenbloeding en overleed aan de gevolgen daarvan. “Een heel moeilijk tijd”, blikt Joke terug. Maar ze stond er niet helemaal alleen voor, want ze kon gebruik maken van de diensten van bedrijfsverzorgster Evert van Dijk die te hulp schoot.

Voor Evert was het ook een enorme schok, want hij kwam als vriend van Teus al jaren over de vloer bij de familie Van Woudenberg. “Hij was mijn beste maat”, zegt Evert. Toen na een jaar de begelei-

ding van bedrijfsverzorging afliep, stond Joke voor een moeilijke beslissing: stoppen of doorgaan. Ze besloot tot dat laatste, ook omdat Evert het melkveebedrijf zo goed als draaiende had gehouden. En in die tijd ontstond er een bijzondere band tussen Joke en Evert. Na een lange rouwperiode besloten ze uiteindelijk samen verder te gaan. “Veel van de werkwijzen van Teus hebben we overgenomen. We zijn op dezelfde voet doorgegaan en zo is het nu nog. We hebben wel uitgebreid met koeien en land aangekocht, maar geen grote investeringen gedaan.”

Hoge levensduur

Die aanpak leverde het bedrijf mooie prestaties op. In de keuken hangen tien certificaten van 100.000 liter koeien met

de namen als Neeltje 6, Teuntje 27 en Gerda 11. Stuk voor stuk koeien die tot wel dertien jaar oud zijn geworden. Ook nu hebben de koeien op het bedrijf gemiddeld een hoge levensduur. “Evert kan slecht afscheid nemen van zijn koeien”, zegt Joke gekscherend. Maar er zit wel een kern van waarheid in. “Als een koe ziek is of minder presteert, doen we die koe niet zomaar weg.” Evert knikt. “Als je een zieke koe weer kan oplappen, zodat de koe nog een jaartje verder kan, vind ik dat mooi. Dat is ook duurzaamheid. Het scheelt opfokkosten voor een nieuwe koe.” Joke: “Vorige week hadden we een koe met gekneusde kniebanden. De veearts zei: we gaan euthanasieren. Maar Evert zei direct: ho, dat gaan we niet doen, want zij had nog een productie van 45 liter.”

Gelijkmatig

De koeien van Joke en Evert zijn persistent. Dat betekent dat ze over een langere periode gelijkmatig blijven presteren. Evert: “Veel koeien hebben een piek en gaan daarna minder melk produceren. De meeste van onze koeien geven over een langere periode gelijkmatiger melk.” Voeding speelt daarbij zeker een rol, denken ze. “De koeien eten zomers gras,

‘Een zieke koe weer oplappen is ook duurzaamheid’

aangevuld met kuilgras naar behoefte en we beweiden liefst dag en nacht. We voeren ze geen mais en gebruiken weinig krachtvoer. Ook gebruiken we geen mengvoerwagen, omdat ons idee is dat een koe moet kunnen kiezen uit z’n voer. De koe zoekt zelf uit wat het beste is.”

Toen Joke op de boerderij is komen wonen was het bedrijf aan Nestlé verbonden, wat later overgenomen is door Vreugdenhil. “De melkpoeder, gemaakt van onze melk, gaat naar landen die het echt nodig hebben en dat vind ik mooi”, zegt Joke. De relatie is prima. “Met Vreugdenhil heb je niet zoveel gedoe. Er zijn al zoveel regels

en verplichtingen vanuit de overheid en dan is het contact met Vreugdenhil fijn en toegankelijk. Een belletje en de volgende dag is het geregeld.”

En dat is wat Joke en Evert aanspreekt: niet te ver vooruitkijken en leven bij de dag. Grote toekomstplannen hebben ze niet. Evert: “Flinke uitbreiding van de veestapel of investeringen in een nieuwe stal zijn niet nodig.”

Dankbaar

Uit het gesprek met Joke en Evert klinkt vooral dankbaarheid. “Het was het bedrijf van Teus, en dat mogen we nu nog voortzetten en daar zijn we dankbaar voor. We zijn ook dankbaar met wat we nu hebben en dat we op zo’n mooi plekje mogen wonen. En dat we met z’n tweeën gelukkig samen zijn”, zegt Evert. Maar ook Teus houdt altijd een plekje in hun beider hart. Want zijn naam staat in de maatschap en dat is niet voor niets. “Hij is hier nog elke dag aanwezig.” ♦